

แมลงหัว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Drosophila sp.*

Class : Insecta

Order : Diptera

Family : Drosophilidae

แมลงหัว เป็นพหุหน่าโรคที่พบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะบริเวณกองขยะ แหล่งอาหาร เศษเปลือกผลไม้ ผลไม้เน่า ผักเน่า ลังหมักน้ำผลไม้ ลังหมักเหล้าไวน์ โรงงานน้ำส้มสายชู อาหารหมักดอง เพลี้ย น้ำเดียงที่ออกจากแพลงตามลำต้นพืช

ลักษณะทั่วไปของแมลงหัว

เป็นแมลงที่มีขนาดเล็ก มีปีกคู่หน้าเด่นชัดสำหรับบิน ปีกคู่ที่สองลดขนาดลงจนเป็นครึ่งเล็กๆ ทำให้หน้าที่ในการทรงตัว บนปีกมีขนคล้ายผิวเสือกลางคืน ไม่มีเส้นขาวปีก ยกเว้น ปีก ลักษณะปีกเป็นแผ่นบาง ตัวเมีย Wang ไข่ในอาหาร ตัวอ่อนกินยีสต์ที่เจริญในผลไม้ โดย หัวไวปากของแมลงหัวจะเป็นปากชนิดดูด กินและเดิน

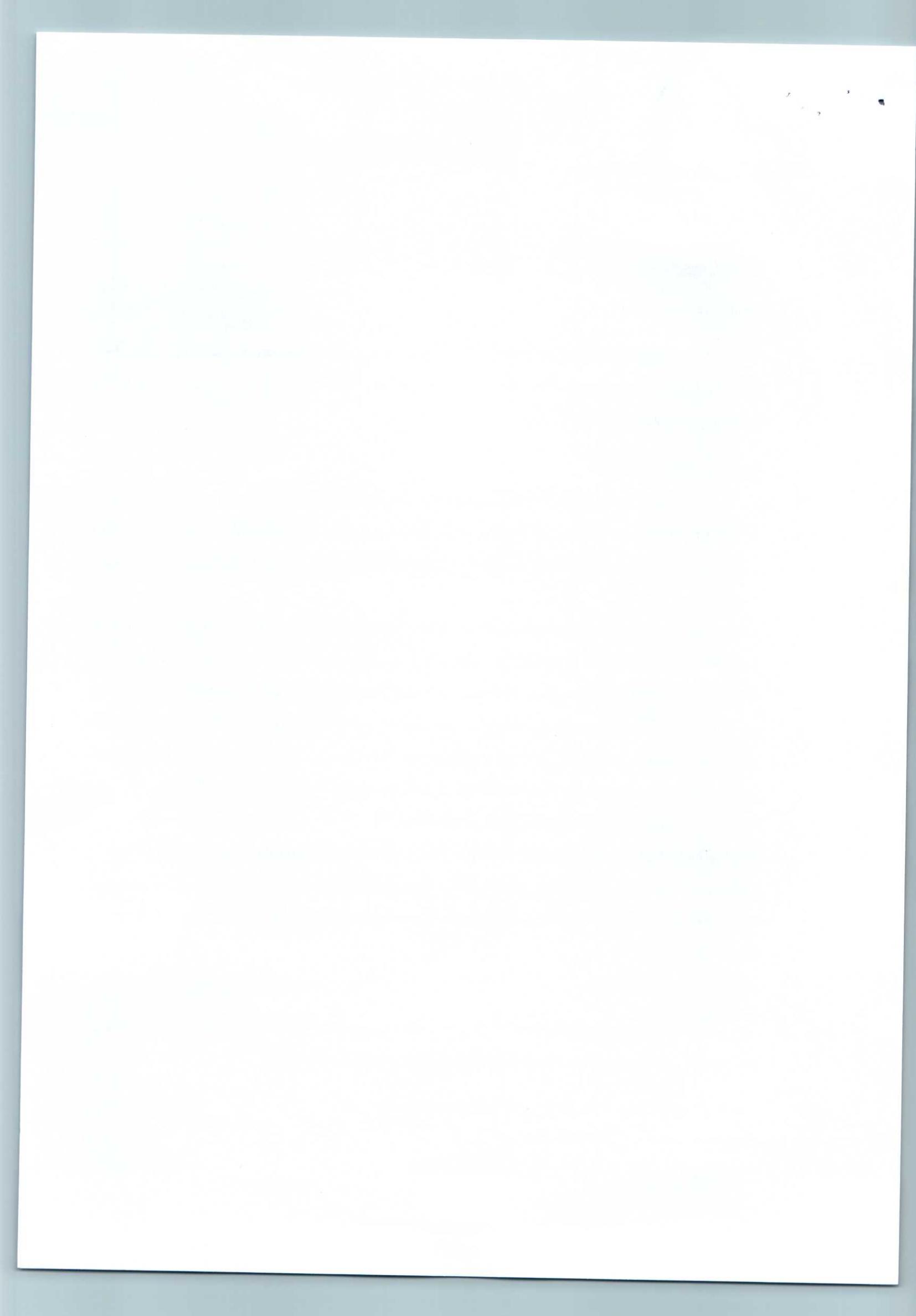
ไข่ (egg) มีลักษณะเป็นสีขาวยาวประมาณ 0.5 mm. ด้านหลังแบบกว้างด้านหน้าท้องที่ ผิวเปลือกมีลักษณะเป็นร่อง ปากเหลี่ยมคล้ายรังผึ้งต่อ กัน ด้านหัวมีหนวด (filament) คู่หนึ่ง สำหรับพุ่งไข่ไม่ให้เจ็บลงในอาหารเหลว ตัวหนอน (larva) หลังจากฟักออกจากไข่ ตัวหนอนจะลอกคราบ 2 ครั้ง ตัวหนอนที่ โടเต็มที่จะขาวประมาณ 4.5 mm. ระยะนี้ตัวหนอนจะกินอาหารจุนาก ลักษณะตัวหนอนจะ ใสเมื่อส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์ สมอง (ganglion) ซึ่งอยู่ตอนบนด้านหัวและต่ำลงมาจะเป็น ต่อมน้ำลาย (Salivary gland) ส่วนด้านสร้างเชื้อสืบพันธุ์ (gonads) จะอยู่ค่อนไปทางด้านท้ายของลำตัว ถ้าเป็นอันดับ (testis) จะมีขนาดใหญ่กว่ารังไข่ (Ovary) ซึ่งอาจจะใช้เป็น เครื่องแยกเพศแมลงหัวตั้งแต่ยังเป็นตัวหนอนได้

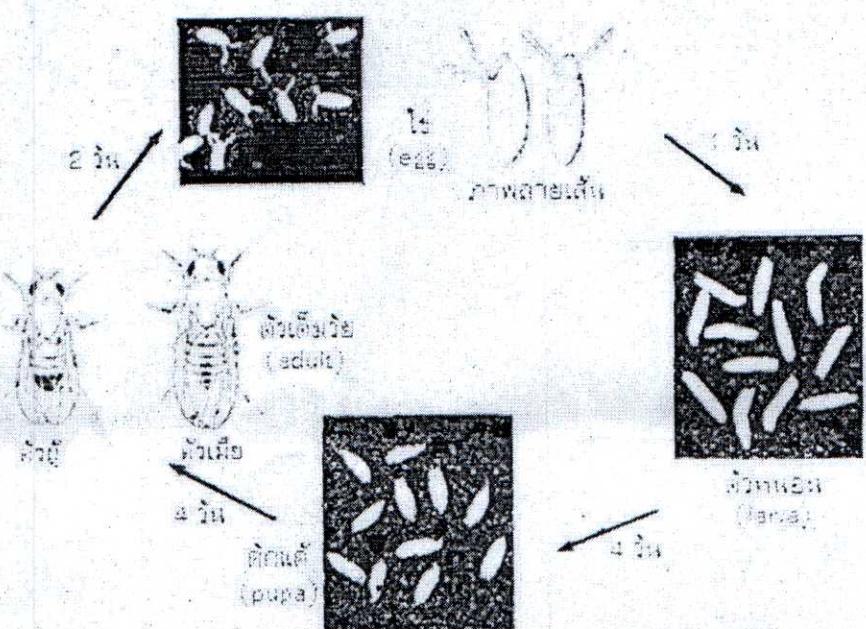
ตัวแಡ (pupa) หนอนที่แก่เต็มที่จะคลานขึ้นไปหาที่แห้ง ๆ แล้วเข้าดักแกะ สีของดักแด้ ระยะแรกมีสีขาวจะค่อยๆ เปลี่ยนตามลำดับจนเป็นสีน้ำตาล เมื่อเป็นสภาพตัวแก่ที่สมบูรณ์แล้ว ก็จะทำลายผนังดักแด้ออกมาย แมลงหัวที่ออกจากดักแด้ใหม่ ๆ จะมีสีขาว ลำตัวขาวและปีกยัง ไม่กาง ในระยะเพียงไม่กี่ชั่วโมงปีกจะการออก ลำตัวหด สั้นเป็นปกติสีจะเข้มขึ้น

วงจรชีวิตและการแพร่พันธุ์

แมลงหัวมีอายุยืนประมาณ 10 สัปดาห์ และตัวเมีย Wang ไข่ได้ประมาณ 3000 ฟองต่อตัว อุณหภูมิที่เหมาะสม กับแมลงหัวประมาณ 20 - 25 องศาเซลเซียส โดยบางช่วงแมลงหัวจะเป็นดังนี้

1. จากไข่ (egg) ใช้เวลา 1 วัน จึงฟักออกเป็นตัวหนอน
2. จากตัวหนอน (larva) ใช้เวลา 4 วัน จึงเข้าดักแด้
3. จากดักแด้ (pupa) ใช้เวลา 4 วัน จึงเจริญเป็นตัวเต็มวัย
4. จากตัวแก่ (adult) ใช้เวลา 2 วัน เจริญเติบโตสมพันธุ์ได้

ภาพวงจรชีวิตของแมลงหวี

ความสำคัญในการสาธารณสุข

เนื่องจากแมลงหวีเพาะพันธุ์ ตามแหล่งขยาย พัก ผลไม้ดอง เน่าเปื่อย เชื้อรา สิ่งปฏิกูล มูลสัตว์ และ ตามลำตัว ขา มีขนทำให้เชื้อโรคต่างๆ เช่น บิด ไกฟอร์ด มีโอกาสติดมากับแมลงหวีที่มาตอนอาหารทำให้เกิด การปนเปื้อนของเชื้อโรคต่างๆ ในอาหารของคนทำให้สามารถถ่ายทอด โรคทางเดินอาหารสู่คนได้ นอกจากนี้แมลงหวีเป็นแมลงขนาดเล็กมินิสัยชอบบินเป็นกลุ่ม ตอนค่ำที่ชื้น เช่น 打仗ของคนทำให้แพร่เชื้อ โรคตามดงสู่คนได้

การควบคุมและกำจัด

ในการดำเนินการควบคุมกำจัดแมลงหวีให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรสำรวจหาแหล่งเพาะพันธุ์และ ความชุกชุมของแมลงหวี เพื่อนำมาวางแผนในการควบคุมและกำจัด และควรใช้ความรู้เรื่องวงจรชีวิตและ การแพร่พันธุ์ในการควบคุมกำจัดด้วย ชี้แจงแนวทางการควบคุมกำจัดแมลงหวีมีหลักใหญ่ๆ 3 ประการ คือ

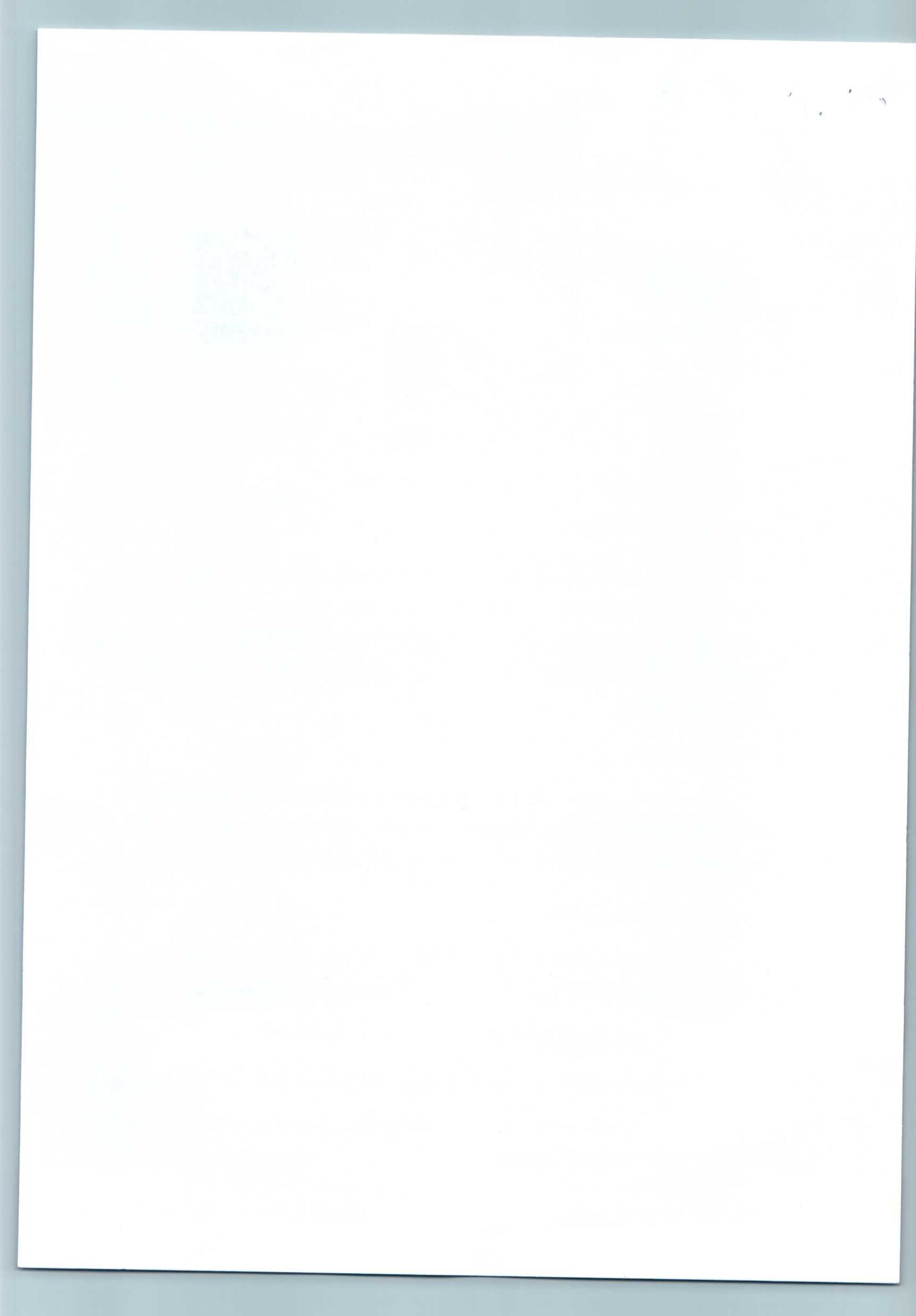
1. การปรับปรุงสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

1.1 ทิ้งเศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ ขยะต่างๆ ในถังขยะที่ฝาปิดมิดชิด ไม่ร้าวหรือซึมน้ำและนำขยะไป กำจัดโดยการเผา ฝัง หมักทำปุ๋ย ดั่นที่ หรือเลี้ยงสัตว์ และต้องนำลงขยะไปทำการระดู

1.2 กำจัดมูลสัตว์ สิ่งปฏิกูล โดยการฝัง หมักทำปุ๋ย หมักในถังหมักแก๊สชีวภาพ

1.3 ควรเก็บผัก ผลไม้ ของหมักดองในภาชนะ ตู้เก็บอาหาร หรือมีฝาชิด密 กัน ไม่ให้แมลงหวีติด

1.4 บริเวณสถานที่ประกอบอาหาร ห้องครัว กัดดาหาร ร้านอาหาร ควรกู้ด้วยมุ้งลวดตาข่าย ป้องกัน ไม่ให้แมลง หวีเข้าไปในบ้านหรือตอนอาหาร

2. การทำลายตัวอ่อนของแมลงหวี

2.1 คืนหาแหล่งเพาะพันธุ์ จากนั้นใช้วิธีฝังกลบและเผาทำลายแหล่งเพาะพันธุ์

2.2 นำมูลสัดวีไปฝังแคดทำลายไข่/หนอนของแมลงหวี

2.3 ใช้สารเคมีทำลายหนอนแมลงหวีตามคำแนะนำในการใช้ยา เช่น ใช้สารไฟเรทرين ไดอะซีนอล คลอไพริฟอส มาดาไทรอน

3. การทำลายตัวแกะของแมลงหวี

วิธีกล ใช้ยางขุนหรือการจับแมลงทاهือกนำไปเผาบนหนีอผลไม้เน่า เพื่อดักจับแมลงหวี

วิธีสารเคมี

-ใช้สารเคมีชนิดที่มีอันตรายน้อยต่อมนุษย์ เช่น ไฟเรทرين 0.1-0.4% ฉีดพ่นในอาคารบ้านเรือน

-ใช้สารเคมีพ่นความแหล่งเพาะพันธุ์นอกอาคารบ้านเรือน เช่น

Malathion ความเข้มข้น 2-5%

Diazinon ความเข้มข้น 0.5-1%

Fenelrothion ความเข้มข้น 0.5-1%

Ronnel ความเข้มข้น 1%

-ใช้ของหมักดอง เช่น มะม่วงดอง ผักเดี้ยนดอง หรือสับปะรดผสมกับ Proproxur 0.1-2%

อ้างอิง

การเพาะเลี้ยงแมลงหวีด้วยอาหารเหลวและอาหารแข็ง./สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2562.
http://web.ku.ac.th/schoolnet/snet4/fly_fruit/index.html

การควบคุมแมลงและสัตว์นำโรค./สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2562.

www.foodsanitation.bangkok.go.th

